

Шта се сматра основицом за обрачун пореза и доприноса на зараду за лица – запослене који су упућени на рад у иностранство од стране домаћег послодавца

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-19/2009-04 од 12.3.2009. год.)

Према одредби члана 17. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06 и 65/06–испр. и 7/09, у даљем тексту: Закон), за физичка лица – резиденте Републике који су упућени у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике, основицу пореза на зараде чини износ зараде који би, у складу са законом, општим актом и уговором о раду остварили у Републици на истим или сличним пословима.

Под зарадом се сматра зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог, сагласно члану 13. Закона. Такође, зарадом се сматрају и примања у облику бонова, новчаних потврда, акција, осим акција стечених у поступку својинске трансформације, или робе, чињењем или пружањем погодности, опраштањем дуга, као и покривањем расхода обвезника новчаном надокнадом или непосредним плаћањем, сагласно члану 14. Закона.

У погледу основице за обрачун доприноса за обавезно социјално осигурање, одредбом члана 14. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06 и 5/09, у даљем тексту: Закон о доприносима) прописано је да за упућене раднике, ако нису обавезно осигурани по прописима државе у коју су упућени или ако међународним уговором није друкчије одређено, као и за послодавце, основицу доприноса представља износ зараде коју би, у складу са законом, општим актом и уговором о раду, остварили у Републици на истим или сличним пословима, с тим да тако утврђена основица доприноса не може бити нижа од двоструке најниже месечне основице доприноса из члана 37. тог закона.

Сагласно наведеним законским одредбама, под појмом „износ зараде“ као пореске основице из члана 17. Закона подразумева се зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог (резидента Републике који је упућен на рад у иностранство ради обављања послова за правно лице – резидента Републике, која се оствари од правног лица – послодавца). Сходно томе, како је према Закону основица пореза на зараду коју остваре упућени радници изједначена са основицом пореза на зараду коју би остварили у Републици на истим или сличним пословима, зарадом се сматрају примања запосленог сагласно одредбама чл. 13. до 14б Закона, а која, у смислу Закона, имају порески третман зараде.

Под појмом „износ зараде“ као основице доприноса за обавезно социјално осигурање из члана 14. Закона о доприносима подразумева се зарада коју би, у складу са законом, општим актом и уговором о раду, остварили у Републици на истим или сличним пословима.

У вези са наведеним, Министарство финансија напомиње да уколико је сагласно уговору о избегавању двоструког опорезивања, односно националном законодавству стране државе у коју је радник упућен на рад, порез плаћен у тој другој држави, порески обвезник – резидент Републике има право на примену института пореског кредита у висини пореза на доходак грађана плаћеног у тој држави, с тим да порески кредит не може бити већи од износа који би се добио применом одредаба Закона на доходак остварен у другој држави (члан 12. Закона).